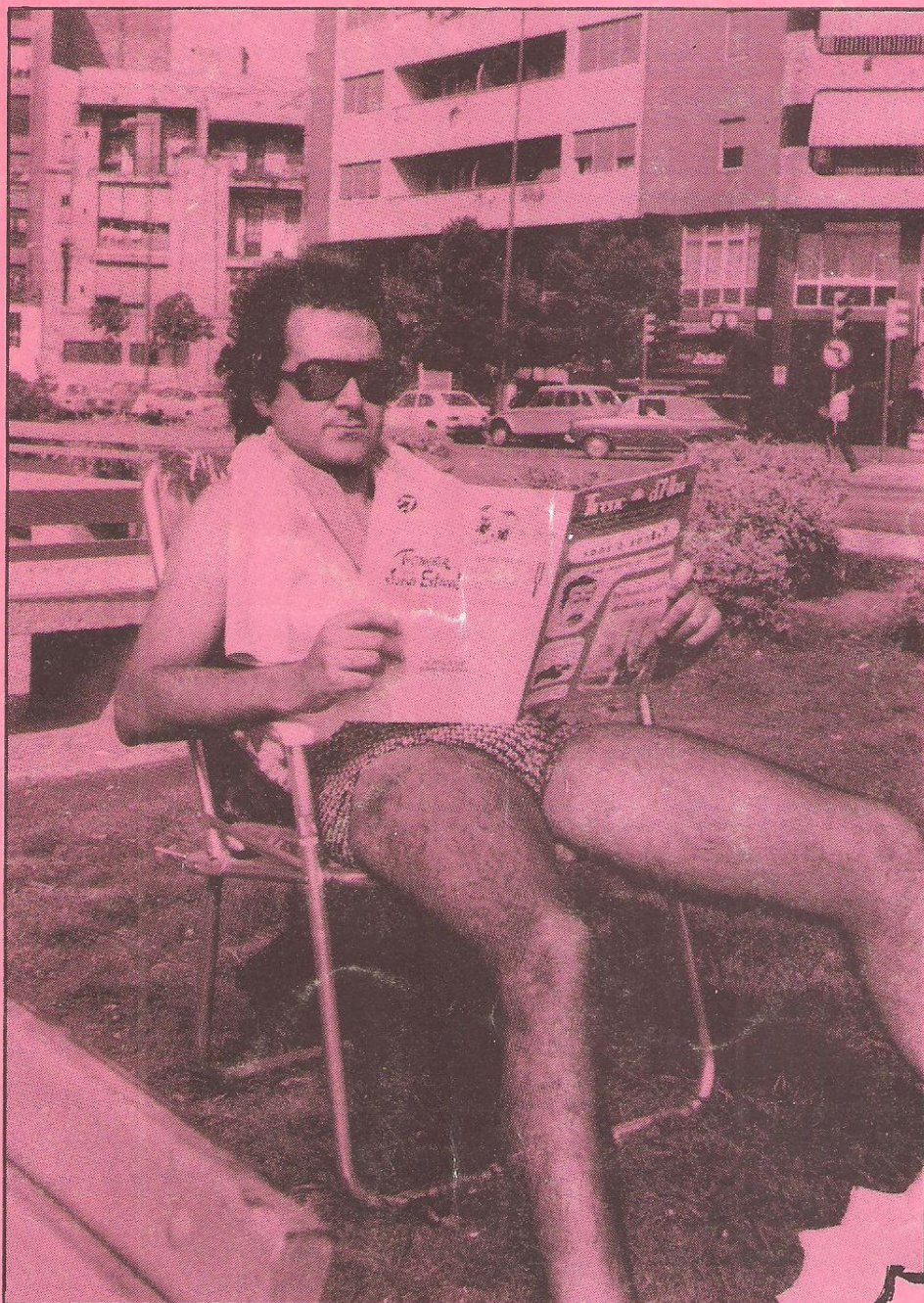

Trenc d'Alba

Revista d'informació i animació cultural
Sants ~ Hostafrancs ~ La Bordeta

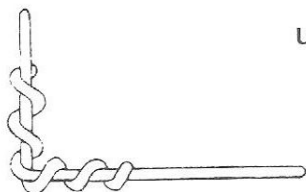
ESTEM DE VACANCES

EXTRA
ESTIU
28
fulls

Formatgeria

...menjar
un bon formatge
i beure
una copa de bon vi

Carrer Alcolea, 83
Tel. 330.00.75
Barcelona 14

FORMULAS
MAGISTRALES
ANALISIS
OXIGENO
ORTOPEDIA
GRUPOS SANGUINEOS

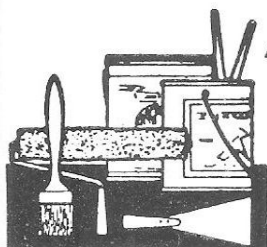
**FARMACIA
CENTRO
DE
ESPECIFICOS**

AVENIDA MADRID, 222
VALLESPÍ, 103
(PLAZA DEL CENTRO)
TEL. 3396332
BARCELONA-14

**A. SALTÓ
VALLES**

ANDRES

*el pintor
de Sant's*

Andrés Giménez Martín

D.N.I. 36.870.330

PINTOR - DECORADOR

San Juan, 25 - Teléfono 662 06 01
G A V A (Barcelona)

Papeleria **SOLER**

FOTOCOPIAS

COPIAS de PLANCS

TRABAJOS de IMPRENTA

OFFSET

Santa Catalina, 19 Tel. 339 76 75 BARCELONA-14

....comprar
llibres
ja no és
una càrrega....

....OBRINT UN COMPTE DE CLIENT
PAGAREU ELS VOSTRES LLIBRES
EN SIS MESOS, SENSE RECÀRREC

llibreria d'hostafrancs - moianès, 80 3251144 barna-14

Quina calor! Fa calor de debò. Potser que ens n'anem de vacances tots plegats i tanquem la botiga a l'Agost. Per això TRENC D'ALBA s'ha vestit de colors d'estiu i us oferim aquest número especial amb més fulls per una miqueta més de preu. Setanta cinc pessetones per aquest especial Juliol-Agost on trobareu més temes i més contingut.

Com el sol escalfa de valent, hem volgut fer un TRENC D'ALBA refrescant i un xic moll per a que, entre suada i capbussada, li puguis donar un cop d'ull i fer dentetes al sol.

El mes d'Agost estarem a la platja, però no ens oblidem del barri. Ja. Ja ho sabem. Hi ha molts problemes. Per això ens tornarem a veure a la tardor. Amb més ganes que mai i amb un TRENC D'ALBA que volem anar superant número a número.

Fins després!

DIRECTORS

Alfred Picó.
Joana Rodríguez.
Josep Martínez.

CONSELL DE REDACCIO

Manel Gómez.
Mercè Rovira.
Sergi Doria.
Aleix Ferrater.

DIBUIX

Mario Sánchez

COL.LABORADORS

Jordi Fernando i Aloy.
Carme Casamayor i Mora.
Carlos Granjel.
Raul Díaz.
Gaietana Collados.
Josep Domingo.
Javier José Ballesteros.
Lluís Gómez i Roldan.
Pere Garcia.
David Stardust.
Alfred Rodríguez
Rosa, Teresa, Pepi, Eduard.

CORRECCIONS

Josep Illa.

TOTS

SUMARI

- 4-5-6-7. Comissions de festes.
- 8 . Timy-Còmic.
- 9 . Una Escola de Teatre.
- 10-II . Notícies del barri.
- 12-13 . La Guia d'Entitats.
- 14-15 . Ràdio Llibertina.
- 16 . Notícies de Barcelona.
- 17 . Opinió.
- 18-19 . Literatura.
- 20-21 . Creació.
- 22 . Revistes literàries marginals.
- 23 . Un barri, una tradició coral.
- 24 . Cinema.
- 25 . Rock'n Show.
- 26 . A l'aire lliure.

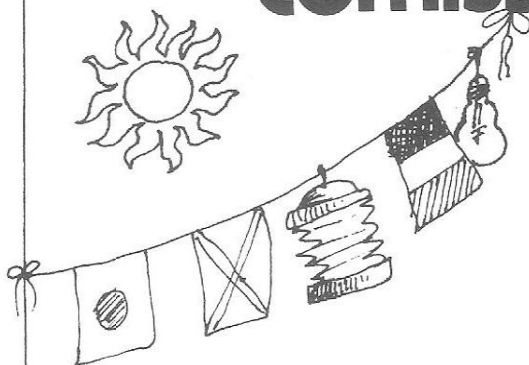
Redacció: Riego, 28
Telèfon 325 12 65

Imprés en Ibars
c/ Sepúlveda, 171

Dipòsit legal:
B-9486-82

TRENC D'ALBA no es fa necessàriament solidari de les opinions expressades pels seus col.laboradors.

comissions de festes:

Bo i aprofitant que al nostre barri, de tres o quatre anys ençà, s'ha produït de bell nou l'esclat de la Festa Major, Trenc d'Alba ha volgut copsar i donar a conèixer l'opinió, les inquietuds, la problemàtica, els quefers i desigs dels autèntics generadors d'aquest gran esbarjo: Les Comissions de Festes, veritable espinada de la nostra Festa Major.

SITUACIÓ

Primer de tot, cal fer un petit esborrany històric: La nostra memòria, jove encara, només ens remunta als anys 50-60. Veiem com en un somni carrers engalanats amb guarniments de paper de colors, portalades gegantines de cartó pintat, competència entre els carrers per assolir els diferents premis, molta alegria, enrenou de gent... I pocs cotxes.

Després, ai las! Va comparèixer Sa Majestat el "Sis-Cents", que se'ns va endur cap a la torreta, que era just el lloc a on vam instal·lar el nostre segon aparell de televisió.

El parany restava completat i només calia esperar. L'espera, tanmateix, no fou gens llarga i es produí l'inajornable trencament, el tall en rodó: El desballestament de la nostra Festa Major.

Després, hem viscut uns anys intensos, plens d'esdeveniments remarcables; difícils els uns, encoratjadors els altres. S'ha anat esvaint, a poc a poc, l'època del consumisme visceral i el nostre barri, obrer i menestral, ha saltat a temps d'un tren que, més tard o més d'hora, l'hagués abocat per la finestra.

Aquest salt, important i oportú, ha estat la lluita per la recuperació del medi natural de l'habitant de la ciutat: El carrer. I, és clar, la Festa Major ha renascut, de bell antuvi, per nosaltres i entre nosaltres.

Arribats a aquest punt, vam voler connectar amb les diferents Comissions, tot passant un qüestionari de preguntes sobre llurs activitats i els maldecaps corresponents que desencadenen. Totes les Comissions enquestades, que foren un total de deu, no tingueren cap inconvenient a parlar de tots els temes suggerits i la nostra revista, per tant, agraïx la bona predisposició i les facilitats rebudes.

ANTIGUETAT

Són vàries les Comissions de Festes que comencen aquest any i hom ho nota tot d'una per l'embranzinada de llur comentari i llurs plantejaments, força positivistes.

D'altra banda, els més veterans traspuen, encara que lleu, un cert desencís.

N'hi ha algunes que provenen directament de l'època daurada dels anys 50. Són les que

podríem anomenar "Comissions històriques", enfront de les altres de l'actual tongada que serien les "Comissions novelles".

MEMBRES

El nombre de membres oscil·la segons el cas. El més generalitzat és el que va de 10 a 15 membres, encara que n'hi hagi de 6 (una novella, Finlàndia, que es queixa de la poca gent) i també de 18 i, fins i tot, de 25 membres, com és el cas del carrer i passatge Toledo, una de les històriques més experimentades.

ELECCIÓ

Els membres surten per oferiment personal i voluntari, o per proposta engrescadora del veïnat, reunit en assemblea. Els mètodes d'elecció són ben distesos i democràtics casolans. La majoria de Comissions són formades cada any per membres diferents, malgrat que aquesta "diferència" és sovint més teòrica que pràctica. En general, no es considera beneficiós pel carrer el fet de tenir sempre la mateixa Comissió.

TREBALL

Sobre aquest punt, les Comissions es mostren dividides. Un 50% creu que el treball interior queda ben repartit, mentre l'altre 50% confessa la presència eficaç d'un "líder" o dos, que suporten el gruix de la feina. L'organització dins les Comissions assoleix, però, sots tres de gran seriositat en alguns casos, els quals frueixen de comissions internes de treball, especialitzades en una tasca o en una altra.

Una feina no gens agraïda

VEÏNS

El nombre de veïns donat per les Comissions va de 500 a 1.000 com a norma general, havent-ne de més petites (no arriben a un carrer) i de molt més grans com és el cas de la Farga.

COL.LABORACIO

Aquí les divergències són grans. Mentre uns exposen que el 100% del veïnat col.labora, adés econòmicament, adés treballant-hi, en la Festa Major (cas del Baix Jocs Florals), altres parlen d'un 80%, un 50%, fins arribar al 10% i a percentatges encara més minsos. Hi ha un exemple ben eloqüent de Comissions amb membres que no són del carrer i ni tan sols del barri (C. de F. Pomar-San Baltasar).

POSITIU

La CC. del carrer Burgos i adjacents ens destaca com a fet més positiu l'augment del contacte i coneixença entre els mateixos veïns del carrer. D'altres fan esment de l'alt nivell de caliu que s'aconsegueix amb actes com el Sopar de Germanor i, generalment, totes les Comissions interrogades palesen la predisposició del veïnat al gaudi de la Festa Major.

NEGATIU

Aquí tenim més gra per triar. Allò que trobem més comú és el retret que fan la majoria de Comissions al seu veïnat, al què acusen, tot sovint, de llençar crítiques destructives un xic a la balalà, i de no arremangar-se gaire. La crítica, però, és assumida amb serenitat, encara que també amb cert enuig i recança. Altres aspectes negatius ens vénen assenyalats en casos de manca de col.laboració d'aquells co-

merços, botigues o bars que rebran, a l'hora de la Festa, un bon benefici per llur localització estratègica i que, en canvi, no ofereixen el degut suport a la Comissió (C. de F. carrer Alps). D'altres parlen de la pèrdua econòmica que ha suposat l'organització d'algun acte amb el què hom pretenia d'obtenir beneficis per a la Festa Major. La veu de les Comissions, doncs, se'ns mostra més propícia al retret que no pas a l'elogi.

PRESSUPOST

Les dues terceres parts de les Comissions entrevistades tenen un pressupost que, sense baixar de les 700.000, ptes., no ultrapassa el milió i quart. N'hi ha també de més humils o gairebé miraculoses que no pugen més enllà de les quatre-centes mil. La més potent és la de la Farga, que ha pogut arribar al parell de milions.

FINANÇAMENT

Les fórmules de finançament més esteses d'aquests pressupostos són les rifes, ja siguin de loteria, de números que, combinats amb l'O.N.C., suposen premis en metàl·lic, d'altres actes organitzats per a recollir diners, etc. Ara bé, les Comissions que es financien per quotes mensuals són minoria. La major part d'elles exposa que el fet de cobrar una quota mensual produeix exigències per part dels qui paguen, en creure's amb dret a coses que la Comissió no pot oferir. Per altre cantó, també hi trobem el detall de veïns que paguen més peles que no poden fer-ho, i sense cap mena de pretensió.

AJUNTAMENT

L'administració local mereix elogis per part de bon nombre dels carrer quiritis. La C. de F. de Baix Jocs Florals ens parlà molt favorablement del seu contacte amb l'Ajuntament. Altres, en canvi, retreuen el fet de no haver rebut resposta a una petició per anar, amb la canalla, a visitar un museu (C. de F. Pomar-San Baltasar). El cèlebre "torpedo", aparell indispensable exigít per la FECSA, sense el qual no hi hauria festes, és sufragat per l'Ajuntament i queda en propietat de les diferents Comissions. Algunes d'elles reben també suport econòmic per part de l'Administració local, el que passa és que, en augmentar el nombre de carrers en festes, la partició dóna un quocient cada cop més baix. Les Comissions també obtenen de l'Ajuntament els entaulats que fan d'escenari, el cadiram, les tanques per a barrar el carrer i la vigilància de la Guàrdia Urbana. Molts, en parlar d'aquest tema, recorden la gran diferència amb temps passats, quan obtenir un permís era tota una proesa, i qualifiquen la posició de l'Ajuntament actual com a afavorida per a l'organització de la Festa Major. També n'hi ha de curats d'espants que creuen que el fet de viure en pre-campanya electoral pot influir en el bon aolliment actual i pregunten, per tant, perquè la cosa sigui estable i no pas interessada.

És remarcable la presència de la Caixa de Barcelona en bona part dels ajuts econòmics que moltes de les Comissions reben, i amb ànim d'agraïment i no pas propagandístic així ho fem constatar.

DIFICULTATS

Llevades les econòmiques, les Comissions, majoritàriament, no en troben gaires. Exposen tímidament algun entrebanc a l'hora de contractar els artistes, de treure permisos governatius i d'altres paperams.

Una Comissió (Farga) es troba amb l'inconvenient d'una geografia urbana dificultosa per a penjar les cintes de paper, ja que no tenen cases en un bon tros de carrer i han de resoldre-ho afegint-hi pals metàl·lics supletoris. El carrer Gayarre es queixa també dels pagaments que s'han de fer per drets d'autor i d'altres impostos.

Malgrat tot, creuen que no són massa problemes per a la capacitat operativa d'una Comissió mitjanament organitzada.

AGRAIMENT

El 90% de les Comissions coincideixen a afirmar que la feina d'organitzar les Festes no solament és molt ingrata, sinó que no és gens agraïda. Només en un cas se'ns diu que, malgrat la ingratitude de la feina, els veïns se'n fan el càrrec i ho agraeixen. És, però, només un cas. La resta diu no rebre'n cap d'agraïment. "Hi ha qui creu que ens fem una torre amb tot això", fou una de les frasses més utilitzades pels enquestats.

El que, de fet, és ben veritat és que els membres de les Comissions no frueixen pas de les Festes. Només hi penquen.

CONTINUACIÓ

Només una tercera part es mostra predisposada a seguir l'any que ve. I no sense condicions: uns seguirien amb més col·laboració, els altres amb més pressupost i concretament els del carrer Burgos i adjacents diuen trobar-se, si no hi ha sorpreses, condemnats a seguir.

La resta s'expressa amb termes de desànim contingut, de fredor ambiental i de cansament i, fins i tot, cremor.

Tots, però, tant si pleguen com si no, es mostren disposats a col·laborar amb la futura Comissió en qualsevulla de les coses que hagin de menestar.

DIES

El nombre més generalitzat de dies de Festa Major oscil·la entre 3 i 4, situant-se per les diades de finals del mes d'agost, bo i coincidint amb Sant Bartomeu, o bé per l'Àngel Custodi en el cas d'Hostafrancs. Entre els entrevistats hi ha, però, dos casos d'excepció: El carrer Gayarre i la Farga amb nou dies de programació.

ARTISTES

El nivell de qualitat dels artistes i cantants contractats per les Comissions del barri és força respectable. Vindran a cantar o actuar al nostre barri la Orquestra Alborada, els Yemax, Raul del Castillo, Alquitran, Huapachà Combo, els Garigots, etc.

Les activitats aniran des de les clàssiques xocolatades infantívoles, curses de sacs i altres jocs de carrer, a les sardinades, cantades d'havaneres, actuació d'esbarts, ballada de sardanes amb cobla o sense, etc.

Hi ha Comissions que s'estimen més el ball com a plat fort (Finlàndia) i n'hi ha d'altres que donen espectacles més d'escoltar com pot ser el cas del carrer i passatge Toledo. O sigui que n'hi haurà per a tothom. Ara bé, és remarcable la generalitzada gran programació adreçada als infants, a la mainada del barri.

PERLLONGAMENT

Preguntades les Comissions sobre si llurs activitats es limitaven només a la Festa Major o, pel contrari, també feien actes públics durant la resta de l'any, només dues van dir que el limitaven tan sols a organitzar la Festa Major. Tota la resta convoca actes durant l'any, com poden ser partits de fútbol-sala, excursions, revetlles, sardanes, esmorzars, etc.

A destacar, els "Reis" organitzats per Pomar-San Baltasar, el "Carnestoltes" de Baix Jocs Florals i el "Nadal" del carrer i passatge Toledo, que ens van manifestar el gran arrelament que aquest acte havia obtingut entre el veïnat, fins al punt que, si es deixés de fer la Festa Major, el "Nadal" romandria.

UNITARIA

Els enquestats foren sotmesos a la pregunta sobre la possibilitat d'una Festa Major unitària i no tan particularitzada. Només una Comissió es mostrà favorable a la Festa Major comuna, encara que no hi deixà de veure certs entrebancs. Tota la resta creu que no és factible, que "seria molt bonic però més impersonal"; també parlen de poca comunicació

entre les Comissions. Diuen també que s'han tractat petites unions esporàdiques però no s'ha aconseguit cap èxit. Es fan al·lusions a les pica-baralles entre els distints carrers i es proposa el concepte "carrer" com a unitat divisòria històrica de resultats satisfactoris comprovats.

L'única sortida unitària seria que la Festa fos organitzada i finançada per l'Ajuntament i que ell mateix assenyalés un lloc centralitzat on celebrar-la.

ABANS

Les dues terceres parts de les Comissions creuen que la Festa Major no podrà tornar a ser el que havia estat perquè, malgrat les facilitats administratives actuals, abans la gent hi col·laborava més i autoabastia la Festa Major amb recursos més casolans i treballs propis, tot posant-hi més voluntat; ara, tal com ens comentaren els del carrer Finlàndia, la societat està molt més individualitzada.

JOVENT

Un 80% de les Comissions no reben cap col·laboració directa del jovent comprès entre 15 i 20 anys. Només al carrer Gayarre hi trobem tres membres de la Comissió i els joves del carrer Finlàndia porten la feina, per cert molt ingrata, de passar a cobrar per les cases. Als altres llocs, la col·laboració és molt esporàdica o inexistente. Uns reconeixen potser el fet de programar els actes una mica per a la gent gran. D'altres, més maximalistes, diuen que la joventut "pacsa" de la Festa Major. L'opinió general,

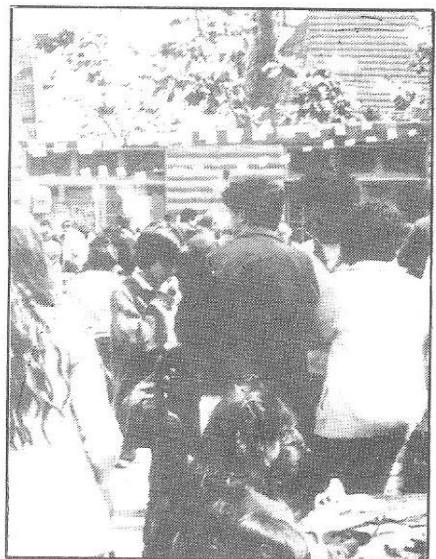
doncs, és la manca de participació del jovent en les tasques d'organització.

PREC

El prec més comú que fan les Comissions per aquests dies de Festa Major és la col·laboració. També demanen disculpes per tot possible error que pugui involuntàriament reixir. Sol·liciten, alhora, una certa predisposició a no trobar res malament, a ser una mica de la màniga ampla, vaja; volen que hi surti la germanor, el civisme i, sobretot, com molt bé ens manifestaren els del carrer Burgos i adjacents, que el veïnat s'oblidi de la televisió i baixi al carrer, que serà l'únic lloc on els protagonistes de la pel·lícula siguin ells.

Des de TRENC D'ALBA, a tots MOLT BONA FESTA MAJOR.

Jordi Fernando i Aloy
(amb la col·laboració de Carme Casamayor i Mora)

A la primavera de l'any 1981 amb una immensa lluna perfilant el carrer Alcolea, els veïns de Sants coneixeren "La Casona". Aquella nit, vint persones d'ambdós sexes increpaven els vianants, saltaven, i s'amassaven a l'asfalt mentre la música d'Alan Parson els servia d'inspiració i empena.

Els improvisats espectadors seguien els joves i entraven amb ells a "La Casona d'Alcolea", l'única escola de teatre que hi ha a Sants. Fou la primera classe que sortí al carrer i la primera també que els habitants del barri entraven a l'escola.

El seu creador i director, Fernando Grifell ens explica que: "la idea d'instal·lar-nos a Sants, no va ésser for tuïta. Crèiem que aquí coincidien tota mena de característiques tant d'apetència cultural com de nivell social, a més d'una bona xarxa de comunicacions. És per això que escollírem aquest barri".

A l'actualitat "La Casona d'Alcolea" compta amb 80 alumnes, repartits en cursos de Teatre, Expressió Corporal, Mim-Clown, Dansa, Tècniques de la Veu i Expressió amb Màscara. Fernando Grifell, Graciela Casanova, Joan Cusó, Alícia Ferrer i Enrique Glas són els professors.

STANISLAVSKY SOBRE TOT

Sense menyspreu als altres cursos, el teatre és la principal activitat de l'escola. "El nostre mètode és el de les Accions Físiques de Stanislavsky, ell va revolucionar l'art escènic i va aportar les bases per a un veritable coneixement de l'actor. L'actor no pot ni ha de dependre únicament de la seva inspiració, car aquesta arriba sovint però

no sempre; així els cursos volen proporcionar als futurs actors una tècnica determinada en la construcció del personatge, de cara a aconseguir una autèntica vivència a l'escena i no una representació exterior. Les noves generacions d'actors comencen a posar en pràctica aquestes tècniques i esperem que es porti a terme una revolució teatral que augmenti la qualitat del nostre teatre".

TEATRE A SANTS

El 6 de novembre de 1981, es presentà al públic l'obra "El Convidado" de Manuel Martínez Mediero, realitzat exclusivament per actors de "La Casona". Aquesta peça forma part d'una trilogia que s'estrenarà de mica en mica. Així doncs l'escola s'ha anat preocupant de la formació d'actors i al marge es fan conferències en torn al món de l'espectacle. La darrera i més representativa, amb la col·laboració de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Sants, fou: "L'actor en el cinema", debat on intervingueren els directors Antoni Ribas, Francesc Bellmunt, Jordi Cadena, José Luís Cameron i els actors Juanjo Puigcorbó, Arnau Vilardebó i Jarque Zurbano entre d'altres. Actualment a més dels cursos anuals funcionen a "La Casona" tallers oberts de teatre, exclusius per a actors i expressió de màscara. I atenció! durant el mes de juliol funcionaran curssets de cadascuna de les activitats abans esmentades.

"La Casona" està creixent a Sants, i Sants pot comptar amb "La Casona" per això vol des d'aquesta revista, fer una invitació a tots els joves a totes les noves activitats que es vagin desenvolupant.

RAUL DIAZ I
GAJETANA COLLADOS.

des del barri...

HEM GUANYAT EL
"FUTBOL AL CARRER"!

Felicitats nois!

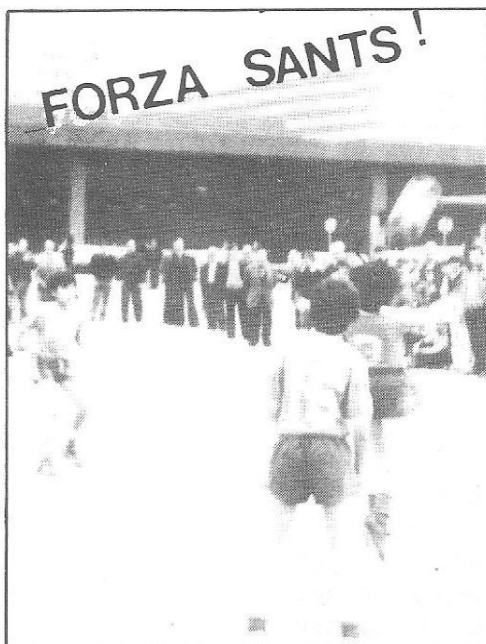
Molt bé Galiano, fantàstic Isidro, fabulós Barrero, bes tial Saloni, enhorabona Marzo, meravellós Requejo, extraordinari Vallès, excel·lent José, descomunal Al berto, magnífic Rafa Martín, sensacional Martín!

Felicitats, felicitats a tots!

Tots els santsencs ens sentim molt contents de veure com vosaltres guanyàveu als del districte XI a la final del trofeu "Futbol al carrer" per un contundent tres a zero. Quan ens assabentàrem que l'Àrea de Joventut i Esports del nostre Ajuntament organitzaria una sèrie de partits de futbol entre els diferents barris de Barcelona, paral·lels als enfrontaments del Mundial, pensàvem "està bé". Però ara diem "està molt bé!".

Jugant els partits al carrer -recuperar la tradició de jugar al carrer el futbol, i donar-li un aire més popular eren els dos objectius primordials dels organitzadors- heu anat deixant enrera a diversos barris de la nostra ciutat, fins a arribar a la gran final que jugàreu al Passeig de Gràcia (sí, sí, al Passeig de Gràcia entre Casp i la Gran Via) contra els nostres veïns de Les Corts, i que guanyàreu de quina manera!

Saloni, tu vas marcar el primer gol al minut 9, te'n recordes? I tu, Barrero, quan 9 minuts després aconseguiries el 2-0 amb el qual s'arribà al descans? Després, i malgrat la pressió dels de Les Corts, Marzo vares marcar el definitiu 3-0, eh? Que bé, nois, que bé!

Tothom us ha reconegut que vàreu ser superiors als del districte XI. Així Francesc de Haro, redactor del diari Sport ens confessava poc després d'acabar el partit que fóreu molt superiors i que en tot moment vau suportar la batuta; per ell el resultat fou "més que just" i ens digué que a veure si la Unió Esportiva de Sants es fixava en algun d'aquests noi per aconseguir l'ascens que aquest any ha estat a punt d'aconseguir.

Per la seva banda "El Mundo Deportivo" ens diu: "Ya desde el primer minuto prevaleció la superioridad del equipo de Sants".

En fi, tothom us reconeix com a guanyadors absoluts i sense cap discussió -i Trenc d'Alba també, clar!-. A veure si l'any que ve ens torneu a portar el títol cap al barri, ja que esperem que amb l'èxit de l'edició d'enguany i amb el públic que heu portat als carrers -el dia de la final el "camp de Passeig de Gràcia era ple de gom a gom- l'Ajuntament es decideixi a tornar-lo a organitzar.

—les corts—

Recordem, però, quins van ser els vostres rivals al partit final: Toni García, Tomé, José Luís, Ramon Llantà, Sánchez, Lloreda, Roglan i Pere Escamilla. Felicitats a ells, també, per haver arribat a la final. I a l'arbitre, el senyor Sánchez. Saloni, com a capità, dona una forta encaixada als teus companys i fins l'any que ve.

Aleix Ferrater

Notícies del Barri:

SOBRE EL NOM DE SANTS

Ja us vam dir que allò de la "T" ens preocupava, així que vam intentar recórrer la història, per veure si trobem els fonaments del seu nom i podíem aclarir quelcom respecte a la "T" en qüestió.

Hem passat per Biblioteques, Arxius, Instituts, hem consultat llibres, hem demanat informació a historiadors.

El resultat d'això és un tant decepcionant, fa que la poca informació que vàrem trobar es redueixi a poca cosa més del que ja tots sabem. Uns que defensen la "T" i altres que la rebutgen.

Una bibliotecària ens digué que existeixen unes fitxes que des de l'any 1880 recullen informacions aparegudes a la premsa.

Veient l'emocionant i difícil que s'està posant la investigació, et demanem qualsevol informació que ens puguis donar i així poder aclarir entre tots això de la "T".

Fins aviat.

Joana-Mercè

...des del barri...

EL CASINET NO S'OBRIRÀ AQUEST ESTIU

Des del maig del 1981 el Casinet de l'Espanya Industrial està tancat. I és tancat per construir-hi un centre cívic, les obres del qual ja han acabat. Però l'Àrea de descentralització impedí que la gent hi entrés tot dient que faltaven mobles.

El Consell del Districte és partidari que el Casinet s'obri eventualment fins que s'inauguri el Centre Cívic oficialment, pel setembre. En fi, tot el galimaties que vulgue i més encara. Com sempre jo et passo la pilota a tu, tu li passes a ell, ell li passa al de més enllà i així "narinan".

El més trist de tot és que moltes entitats s'ha esllanguit per no disposar d'espais, ja que l'únic que tenien era el Casinet.

ALEIX FERRATER

QUE PASSA A L'ESTACIO.?

L'estació està pots enlaira. Què passa? Què fa l'Ajuntament? Sembla ser que vol realitzar una experiència única. Preneu-ne nota: Es vol construir un pal·li d'uns 30 metres d'alçada, que jugarà amb les ombres, sense cap funcionalitat específica i que en opinió dels arquitectes és la de donar una imatge romàntica de Barcelona als viatgers en sortir de l'estació. Hi haurà una paret destinada a propaganda ciutadana. Encara que sembli una mica estrany no hi haurà arbres, (una plaça sense arbres?) l'estructura del terra no ho permet i com a nota curiosa serà la primera plaça de Barcelona de color rosa (sí, sí, de color rosa, pot ser bonic, no?).

La data de termini de les obres (no feu cas del cartell de la foto) estaven prevista pels famosos mundials, però haurem d'esperar (si tot va bé i el pressupost arriba) a la Mercè. Ah! i a partir de la inauguració es dirà la Plaça dels Països Catalans.

Però de moment el que és segur és que l'Ajuntament ens ha deixat una estació força lletja a part de carregar-se alguns fanals. Esperem que el resultat de les obres valgui la pena.

La Guia d'Entitats: Cal Participar-hi

Per a parlar de les entitats del barri hem mantingut una conversa amb dos homes amb molta experiència en aquest terreny. Són en Josep Guinovart i l'Andreu Vinuesa, els quals porten a terme una tasca prou interessant, es tracta de la Guia d'Entitats de Sants, Hostafrancs i La Bordeta. Comencem a parlar d'aquesta guia:

- Td'A: Què és i què pretenen fer amb aquesta Guia d'Entitats?

- V: Nosaltres pretenem fer una guia on s'expliqui la major quantitat de dades possibles de les entitats de Sants, Hostafrancs i La Bordeta. El moviment associatiu en els nostres barris és prou ric com per a poder fer-la. Volem que sigui narrativa i suficientment extensa com per a poder fer un llibre amè i interessant.

- G: Volem que quan es llegeixi l'entitat, la puguis veure. A part de la història, explicar la dinàmica, les activitats i tot el que fa.

- Td'A: Com va sorgir la idea?

- G: D'una proposta al Secretariat d'Entitats per part de l'Ateneu Enciclopèdic, (ara Ateneu Popular de Sants) coincidint amb l'interès de la Coordinadora de Joves. Al Secretariat li va interessar i va donar el seu suport juntament amb l'Arxiu Històric.

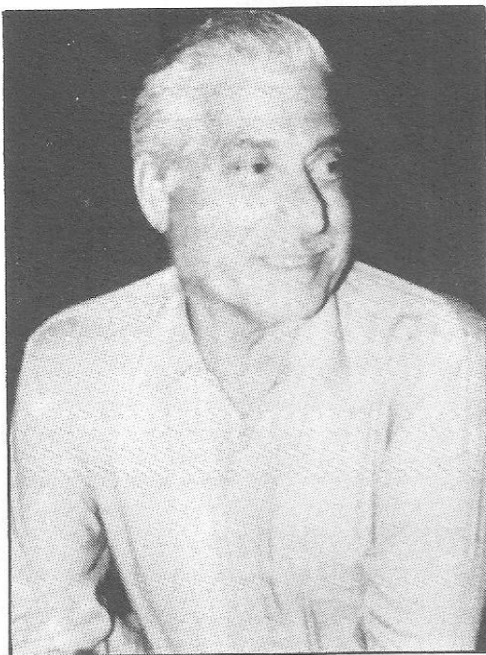
- Td'A: Com funciona la tasca de recopilació de dades?

- G: Anem personalment a l'entitat i els deixem un qüestionari a la vegada que els expliquem la importància de facilitar-nos el major nombre de dades possibles.

- V: Pot semblar molt fàcil però no ho és. També volem incloure les entitats antigues que ja no existeixen però que pot ser d'interès esmentar-les.

- Td'A: Com és acollida la idea per les entitats?

- V: En principi és molt ben acollida i s'ho prenen amb molt d'interès. Però n'hi ha algunes que s'els fa una mica pesat d'escriure per a omplir el qüestionari.

- G: Depèn de les mans en què caigui. És una cosa que s'ha de fer bé i que requereix atenció. Cal dir que no ho fem amb cap interès comercial si no per convicció pròpia.

LES ENTITATS DEL BARRI

- Td'A: Quantes entitats hi ha al barri.

- G: 114 entitats.

- Td'A: I com són?

- V: Jo diria que la situació que hem viscut ha fet que la gent es quedi més a casa sense preocupar-se del barri. Hi ha una postura d'indiferència. Abans sí que hi havia més esperit de veïnatge i això es fa notar en les entitats. Sembla que ara ho estem tornant a recuperar.

- Td'A: Això és culpa de les entitats?

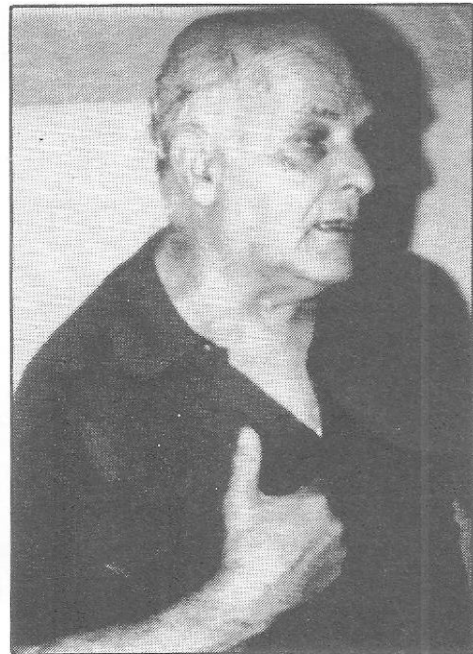
- G: Jo crec que no. És la gent que, en general, no respon. Tot i que, cal reconèixer, que algunes entitats han pogut quedar antiquades.

- Td'A: S'organitzen activitats molt diferenciades?

- G: Cada entitat té la seva característica. Per exemple a l'Orfeó hi ha cant i esbart. En aquest aspecte l'Ateneu Popular de Sants pot ser un capdavanter perquè estem treballant molt dur per aconseguir fer un lloc prou atractiu per a tots.

- Td'A: Quina relació hi ha entre les entitats?

- G: A través del Secretariat d'Entitats que és un organisme molt vàlid. Cal que totes les entitats vinguin als plens del Secretariat.

- Td'A: Per què hi ha entitats que no acudeixen als plens?

- G: Falta gent i tenen molta feina. També n'hi ha que no s'adonen de la importància del Secretariat. Hi ha entitats que no veuen que és molt important la unitat d'acció.

- Td'A: Podem dir que el Secretariat d'Entitats funciona veritablement?

- V: El Secretariat té una importància tremenda però cal més col.laboració.

- G: A més té un prestigi a tota Barcelona. Aquí hi ha hagut lluites com l'estació cotxeres, l'Espanya Industrial i d'altres on el Secretariat ha intervingut. També dona ajut per temes d'interès general com el festival de cinema, les sardanes o aquesta mateixa revista. Tot el que pugui tenir interès pel barri.

LES ENTITATS I ELS JOVES

- Td'A: Havent-hi tantes entitats al barri, perquè els joves fan els seus propis calsals i no s'integren en els que ja existeixen?

- G: En teoria el Casal de Joves és una avantsala per a educar els joves en l'associacionisme. Per a animar el que encara no estiguin en entitats.

- Td'A: Potser les entitats estan desfasades?

- V: La joventut veu les coses diferents. Potser hi ha una manca d'apropament als joves. Caldria veure amb un altre prisma la dinàmica de la joventut i fer-los participar molt més del que s'ha fet fins ara.

- G: D'altra banda encara hi ha gent que es creu com "propietari" de l'entitat i no s'adonen de la importància que té que s'afegeixi la gent jove per a que l'entitat no es quedi aturada en el temps.

- V: Jo penso que a la joventut li costa integrar-se potser per una manca de formació associativa.

- G: L'educació donada pels pares també és força important.

- Td'A: De tota manera, si els joves ho veïssin atractiu, s'integrarien.

- V: Molts desconeixen l'ambient d'entitat i de companyerisme. La joventut té moltes dificultats de treball, d'estudis...

- G: És un problema d'un espai de temps que ens ha perjudicat. Cal buscar noves formes.

- Td'A: Al barri, totes les entitats ofereixen alternatives vàlides als joves?

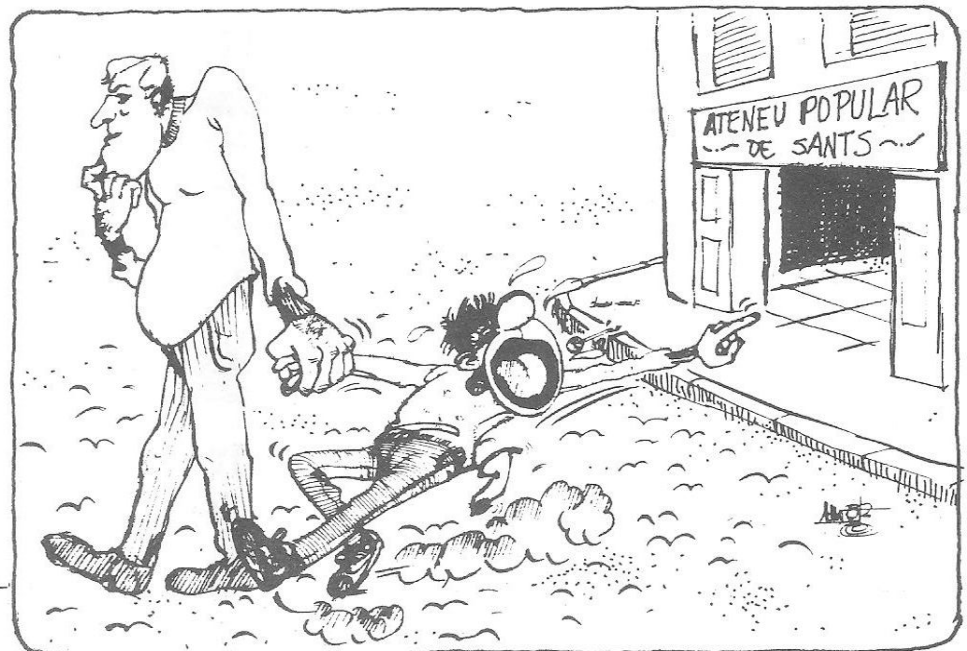
- G: Totes no. Hi ha entitats anacròniques. En la guia també volem recollir els moviments juvenils i d'esplai.

- Td'A: Com veieu el futur?

- V: Amb esperança. Per això estem treballant. Cal que les entitats entenguin la importància que té una guia d'entitats ben feta perquè pot ser que això animi la gent a participar.

- G: Demanem més col.laboració de totes les entitats i que vinguin a formar part de la comissió perquè no està tancada a ningú. Que pensin que això és positiu per a tots i, en primer lloc per a les entitats mateixes, perquè és una manera de promoure l'associacionisme.

Josep i Mercè.

ENTREVISTA:

amb la

RÀDIO LLIBERTINA

Trenc d'Alba ha sortit al carrer a fer una entrevista a la Ràdio Llibertina, l'emissora del nostre estimat barri de Sans.

- Perquè aquest nom?

El nom va ésser triat especialment per dir que era una ràdio sense censura.

- Quant de temps fa que emitiu?

La primera emissió va ser ara farà dos anys per la Festa Major del barri. Després i fins a març d'enguany de forma esporàdica i irregular de 2 a 3 cops per setmana. Pel març vam inaugurar el nou local, amb nous grups dins el col·lectiu de la Ràdio des l'aleshores ja ho fem cada dia de dilluns a diumenges i des del propassat maig també els dissabtes i diumenges.

- Quines han estat les principals dificultats que us heu trobat?

La primera, l'equip tècnic, és bastant delicat; sovint s'ha de canviar diferents peces i materials.

- Això és degut a la falta de mitjans econòmics?

Sí, hi ha poques peles, ho hem de posar nosaltres de les nostres butxaques.

hi ha
poques
peles...

- No teniu cap mena de subvenció?

NO!, no, anem al nostre aire ...

Una altra de les dificultats és que ens fa falta un tècnic; en tenim un, però que ve de tard en tard.

També els veïns s'han queixat del soroll que fa, això afortunadament han estat només en casos esporàdics.

PON RADIO

LIBERTINA EN TU VIDA !!!
(92 MG. / FM)

- Però emetre produeix algun tipus de fressa?

No, no. Però és perillós per possibles denúncies.

- Sou legals? Quins problemes hi ha per poder emetre?

Som legals i no ho som. Hem fet l'oportuna petició a la Generalitat; hi ha pendent l'autorització de 100 emissores de F.M., hi ha unes 600 sol·licituds.

- Saps quin criteri faran servir per autoritzar unes o les altres?

La prioritat d'autorització serà segons el grau de professionalitat dels elements que la formen tant humans com materials (no oblidem que consideren l'emissora com a empresa).

- Sabeu quina acollida heu tingut al barri?

No ho podem dir, degut als mitjans econòmics que disposem no podem fer arribar les nostres ones a una gran zona. Ara estem a punt d'ampliar-la per la compra d'un transistor que tindrà 100 wats de potència, més del doble del que ara tenim. Actualment només podem arribar fins a la meitat de l'Hospitalet, Sarrià i al carrer Urgell, amb el nou transistor arribarem fins a la Sagrada Família.

- Ja m'heu dit que no rebíeu cap tipus de subvenció, però feu publicitat?

NO, NO! (mig picant-se).

Això (ja calmat) és una emissora lliure, no es fa cap tipus de publicitat.

- I amb un amic que tingui un establiment o un altre tipus de negoci comercial, li feu propaganda?

No.

no es fa cap tipus de publicitat

Donem informació en quant a espectacles, pel·lícules, no vetats discogràfics, llibres, art o qualsevol cosa que considerem interessant, no com emissora sinó cada programa per ell mateix. Cada programa és autònom.

- Penseu ampliar l'horari d'emissió?

No.

- Per què?

No podem funcionar com una emissora amb molts mitjans. En funció d'això queda establerta la programació de 4 hores.

Amb aquests mitjans si ampliessin l'horari d'emissió hauríem de repetir els continguts o tipus d'altres programes.

- Quines són aquestes hores que emeteu?

De 8 del vespre a les 12 de la nit els dies feiners i de 5 de la tarda a la una de la nit els dissabtes i diumenges.

Avui per avui ens dediquem a arrodonir l'emissió diària

- Quins tipus de programes feu?

Simplificant es podria dir que hi ha dos tipus de programes:

a) els musicals estrictament musicals; tractant tot tipus de música: jazz, rock dur, por, novetats, beatles, música espanyola, clàssica, protesta country...

b) informatius o de debat, o bé centrats en un tem molt concret: problemes ecològics, dones, familiars de presos polítics, cinema contra-informació, literatura, i un programa de crítica satírica.

Quanta gent sou?

Uns 30.

- D'aquests, treballa tota o bé uns quants ho fan esporàdicament?

Bé, hi ha gent que s'encarrega de la part tècnica, d'altres de fer els programes i els altres són grups de fora que fan el seu programa com els qui formen part del grup de familiars de presos polítics.

Quins tipus d'organització teniu?

S'organitzen assemblees cada dues setmanes.

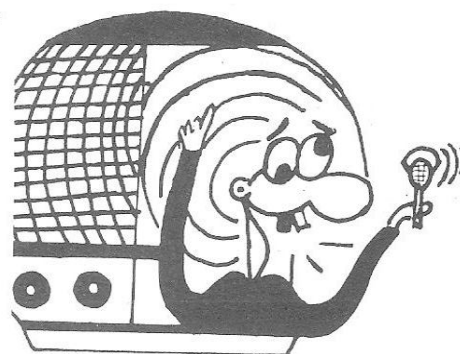
- I com se us pot sintonitzar?

A nivell radiofònic als 92,200 megacicles F.M. i a nivell postal a l'apartat de correus 1081 de l'Hospitalet

Esperem que tots nosaltres uns podrem seguir escoltant des dels nostres aparells per molt de temps. Salut i a reveure.

Josep Domingo.

no podem funcionar com una emissora comercial

NOTÍCIES

EL LLAC DE LA CIUTADELLA TORNA A VIURE

Mort que estava des del 1959 el llac del parc ha ressucitat. I ha ressucitat després del rentat a què ha estat sotmès el seu fons, i sobretot, des que s'han tornat a col·locar les barquetes que revindran de nou aquelles remades romàntiques de principis de segle.

Per 150 pessetes podrem tornar a xalar de valent en un indret que el ciutadà barceloní ha recobrat. Voooga!

...

I L'ESTACIÓ DEL NORD POTSER

No molt lluny del Parc de la Ciutadella existeix un edifici ruïnós que el nostre batlle vol recuperar. I sembla que els objectius de Narcís Serra són construir-hi un auditorium amb capacitat per a cinc mil persones, un palau de congressos i una terminal d'autocars de llarg recorregut nacional i internacional. Amb tot això, els que més hi sortiran guanyant seran els veïns de la plaça Universitat que veuran com la seva plaça deixa de ser una parada i fonda d'aquests autocars.

(No, si idees no en manquen!)

DUES NOVES ZONES ESPORTIVES AL COLL

Els veïns del Coll estan d'enhorabona. Sí, perquè al al Parc de la Creueta del Coll s'hi construirà un pabelló poliesportiu que tanta falta fa a aquell muntanyós barri. I per altra banda també es construirà una altra zona esportiva, concretament un camp de futbol, el de l'Àguila, molt a prop de la Vall d'Hebró.

EL CAMPANAR DE GRACIA TORNARÀ A SONAR

Sembla que estem de felicitacions aquest cop, eh? Ara toca als graciencs, els quals per la seva festa major d'estiu tornaran a sentir repicar les campanes del seu campanar de la plaça Rius i Taullet. I a més a més de tonarlo a sentir s'hi farà un remodelatge generalitzat que tornarà a reviure aquest popular campanar gracienc. Molt bé.

Aleix Ferrater

L'asillos

Com que aquest número és extra, dos asos. El primer del mes: el senyor Raimon. Els qui pensaven que Raimon ja no servia en la democràcia s'han emportat un tall com una catedral. Sense guitarra, amb un acompanyament musical d'allò més interessant (ens recordava aquell so afrancesat, estil Brel) i amb el protagonisme emotiu dels nostres poetes clàssics els recitals del Poliorama han estat una mostra cultural de primer ordre. I si Raimon figura com as del mes no ens podem oblidar de l'equip del Sants que ha guanyat el torneig "futbol al carrer". A l'any 86, Sants pot ser la revelació del Mundial de Colòmbia. Equip ja en tenim, i tots ells asos del mes.

I ara els ossos. No, no. NO ens oblidem de la jugada-Rolling's. Dos recitals a Madrid i cap a Barcelona. 2-0 al seu favor. Algú m'ha dit que en lloc de Mundial Cultural 82, millor seria anomenar-ho Madrid Cultural 82. I si no ens deixen veure Rolling's, anem-nos-en si més no a la platja (que ells no en tenen). Aneu, aneu. Heu provat d'agafar el tren un dissabte o un diumenge per anar, per exemple a Castelletdefels? Amb molta sort es pot entrar. Però sortir, ha, ha, ha... És que s'han posat tots d'acord per tocar-nos els picarols? Vosaltres, els responsables d'aquests atemptats, ossos del mes. Sí senyor, ossos. Eh?

OPINIÓ

Td'A

17

DUES CONCEPCIONS

Al nostre barri ja tenim una revista, que cal esperar que sigui una eina al voltant de la qual tots ens trobem aglutinats, que ens permeti de trobar la informació que ens interessa sobre l'entorn més proper, que ens posi al corrent de les possibilitats del barri, que ens ajudi a conèixer o a redescobrir el indrets i la gent de Sants, Hostafrancs i La Bordeta, i sobretot, que permeti d'expressar-nos a tots aquells qui altrament tindríem dificultats per a fer conèixer allò que tenim dins i que volem treure. Vaja, que espero i desitjo que "Trenc d'Alba" sigui un veritable mitjà de COMUNICACIÓ.

Ara que ja tenim revista i que ens adonem de com pot ser d'útil, us imagineu que bo fóra de disposar d'una emissora de ràdio, feta la barri, pel i per al barri? No us enlluerna la possibilitat de tenir una emissora que emetés a mida del barri? A mi aquesta idea m'entusiasma i considero que és viable si ens atenim a l'esclatant present i al futur encoratjador de les ràdios populars. Si tots aquells qui estem motivats per aquesta tasca de comunicació, particulars i entitats socials, aportàvem el nostre granet de sorra, la nostra empenta, i comencàvem a fer brega, potser dintre de poc podríem sintonitzar quelcom com ara: Ràdio Sants, Ràdio Alba, Ràdio ... La proposta queda a l'aire, espero que siguem força a arregar-ne l'ona.

Anna M. Bosch i Batlle.

Les nostres places i carrers estan bruts d'excrements de gossos. Avui només parlarem d'això...

No seria de més, doncs, i no causaria gaire sacrifici que els senyors, senyores, nois o noies que porten els seus gossos a passejar i, a la vegada per a que no els facin les seves necessitats a casa seva, siguin pis o botiga, que es vegin "obligats", ells mateixos, -aquesta és la paraula- ja que els qui tenim animals estem obligats a atendre'ls, netejar-los, educar-los i, si són gossos, tenir-los declarats per a la injecció preventiva de la "ràbia", i si són femelles (diem-ne gosses), a més a més, si no es vol que reproduixin, també se les vacuna en aquest sentit...

No costaria gaire, sols cal voluntat dels propietaris, o amos, de fer el gest: portar una petita pala, com les de joguina, de plàstic, i recollir el que en aquell moment ha fet el seu gos i tirar-ho a la claveguera que a tots els carrers n'hi ha i al voltant de les places, on també existeixen.

No podria, doncs, la Conselleria del Districte foment aquest gest per mitjà d'advertiment i consells, com a bons ciutadans, i, a la llarga, millor dit, poc a poc, obligar-ho? Per què no?

Seria ridícul fer això? No, al contrari, seria un gran sentit de bon ciutadà, persona culta, i estimar i respectar els seus ciutadans i veïns. Això crec que, voluntàriament i, amb goig, de no molestar o infectar els nostres barri, faria que sigués sim admirats pels qui vegessin aquest noble gest de persona neta i que els altres barris de Barcelona, en prenguessin exemple.

Màxim Zel.

Una és la de seguir el procés del desenvolupament de la societat, evolució i transformació. Ens ho marca la mentalitat, els criteris i forma de veure la vida per part de la joventut.

L'altra és quedar parat; amb rutines i donar voltes sempre al mateix procedir, es pot dir, que cada vegada estan més allunyats de la realitat. És quan es xoca amb la joventut. No l'enteneu.

De la primera podríem dir-ne no parar-se, seguir endavant, anar colze a colze amb la joventut i donant-los tot el suport, comprendre-la.

La segona és anar-se enxiuint, fins a quedar reduïts a res, per acabar morint; fins i tot essent menyspreats. El seu mal és que creuen ésser intel·ligents, que si ho fossin donarien un tomb de cent vuitanta graus. Es perden amb envaniments intel·lectualismes i odi a la joventut; volen ésser paternalistes i que creuen que els prenen el protagonisme, que tenen dret damunt dels joves. A més odien als qui comprenen als joves. El pitjor no és fer-se gran, és fer-se vell i n'hi ha que s'hi fan essent joves.

Dues concepcions: realistes i moribunds.

J. Guinovart (71 anys)

LLAR DE LLETRES

PARA ESTE VERANO:
AVENTURAS, HUMOR,
TERROR y... EROTISMO

FANTASTICAS AVENTURAS

Dos posibilidades muy sugerentes. Remontar el río en busca del esquivo Kurtz de la mano de Joseph Conrad y su "Corazón de las Tinieblas" o adentrarse en "El Mundo Perdido": un lugar llamado Maple White, habitado por dinosaurios y demás bestias antediluvianas. Arthur Conan Doyle lo escribió (no todo es Sherlock Holmes).

HUMOR

Primero: Un regocijante relato del Enrique Jardiel Poncela de 1930. En "La tournée de Dios" el Altísimo baja a la tierra y se enfrenta a los reporteros, visita el Escorial y elogia las hojas "Gillette": "¿Cuándo hizo la Tierra Vuestra Divina Majestad?

Qué se yo! Hago tantas al cabo del día!".

Segundo: Unas "memorias" que no son ni de Sant Simon ni de Kissinger... "Memorias de un amante sarnoso" lleva por título este libro, escrito por uno de los judíos más geniales de nuestro siglo, Groucho Marx. Ningún tema es capá a su visión de miope: "Escribí este libro durante las interminables horas que empleé esperando a que mi mujer acabara de vestirse para salir. Si hubiera andado siempre desnuda, nunca habría tenido la oportunidad de escribirlo".

TERROR

Una vez más... Edgar Allan Poe. Sus "Narraciones fantásticas" contienen escritos tan fundamentales como "La caída de la casa Usher", "El pozo y el péndulo", "El gato negro", "El corazón delator" o "Los asesinos de la rue

Y... EROTISMO

1975: El Marqués de Sade escribe "La filosofía en el Boudoir". Una de las obras más legibles de uno de los espíritus más rebeldes y libertinos que en el mundo han sido. En este "boudoir", Sade condensa las bases fundamentales de su discurso...

Morgue"... "Su corazón es un laúd suspendido, apenas lo tocan resuena" (De Béranger)

Y el mundo de la pesadilla. Relatos de H.P. Lovecraft. En "La sombra sobre Insmouth (y otros relatos)" se nos aparecen los monstruos viscosos, Cthulu, la secta de Dagón y otras entidades del mundo lovecraftiano: "... soy un intruso, un forastero en este siglo y entre los que aún so hombres" (El intruso).

Una mujer escribe... Anaïs Nin nos trae su "Delta de Venus", conjunto de relatos eróticos que escribió por encargo y que se constituyen como la visión femenina del eros: "Al final decidí autorizar la publicación de mis relatos eróticos porque muestran los esfuerzos iniciales de una mujer en un mundo que había sido dominio exclusivo de los hombres".

Sergi Doria

6 LECTURES ADAPTABLES AL VOSTRE RITME D'ESTIU

VENÈCIA I PARÍS

Potser alguns dels nostres lectors aprofiti l'estiu per conèixer dues de les poblacions més suggestives d'Europa: Venècia i París. Sense dubte serà una experiència sensacional que bé es mereix una bona pre-ambientació. Per la qual cosa us recomanem "La mort a Venècia" de Thomas Mann. Tota la màgia de la misteriosa i malferida ciutat en una novel·la sensible i d'una bellesa estranya, entre l'amor i la mort, com la mateixa ciutat.

I si el vostre destí és París -Oh París!- res millor que "París era una festa" d'Ernest Hemingway. El llibre fou escrit en els darrers anys de la dècada dels 50 i ens descriu l'ambient parisenc des de 1921 fins 1926. I recordeu, com va escriure l'autor, "que si tenni la sort de viure a París en la vostra joventut, el record de París us acompanyarà tota la vida ja que París és una festa que ens segueix".

...

FORTES SENSACIONS

El terror us pot venir aquest estiu de la mà del col·lectiu Ofèlia Dracs i la seva publicació "Lovecraft, Lovecraft!". El llibre consta de 10 historietes plenes de sucus llefiscosos i pudents, d'esquitxos de supuracions malignes i de polsims macabres. Segons els autors, en llegir el llibre, "el melic s'encongeix i les bo-

litxes se't posen per corbata". Llibre recomanat per a llegir el quatre d'agost o el tres de setembre. Ambdós dies tenen lluna plena.

...

DESCONFIEU DE QUALSEVOL "LIGUE"

La ciència ficció és a l'ordre del dia i la persona més simpàtica pot resultar un ser vingut d'altres galaxies. En "Trajecte final" de Manuel de Pedrolo passen coses d'aquestes: mares que són més joves que llurs fills, persones amb capacitat de rejuvenir-se, races dotades de plasticitat molecular i fins i tot noies espaterrants que no pertanyen a la humanitat. Un llibre per a llegir asseguts en la gandula qualsevol vespre i sense perdre de vista l'univers,... no fos cas que...

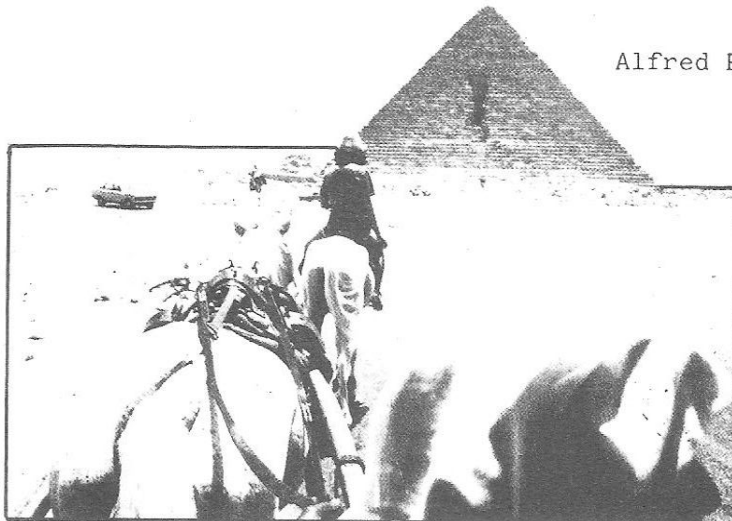
...

LLIBRES PER A NENS... QUE LLEGIRAN ELS GRANS

Estem en època de distracció i descans. Jack London amb "La crida del bosc" ens dona la possibilitat d'endinsar-nos en una obra plena d'aventures i reflexions prou interessants. És la història del gos Buck que acaba per retornar a la selva, als seus orígens, després d'una vida plena de contrastos. Una vida semblant a la del mateix London, un romàntic solitari i tràgic, que acaba suïcidant-se al 1916 en el seu luxós "Beauty Ranch".

I si preferiu l'aventura total res millor que la lectura d'un dels grans mestres del gènere: Jules Verne. Si esteu prop del mar us podeu llegir les "Vint mil llegües de viatge submarí". Les seves idees representen troballes enginyoses totalment avançades pel seu temps, com ara vehicles especials i en la novel·la que ens ocupa, el submarí.

Alfred Picó

CREACIÓ

Aquests dos fulls són vostres. Ens podeu enviar articles, poemes, acudits, fotografies, receptes de cuina, frases, comentaris, qualsevol cosa que sigui creació personal.

En los últimos tiempos se ha producido un nuevo paso en la evolución de las especies. Esta mutación parece haber sido provocada por nuestra propia civilización. Se trata de la proliferación de una extraña especie que se conoce con el nombre de LOS DESPEDIDORES. Son unos reptiles escamosos ofidios de la familia de los víperidos. Los despedidores suelen pulular en estado de ocio por oficinas y centros de trabajo. Se les conoce por su rostro de ceño fruncido y sus pocos escrúpulos. Son unos depredadores natos. En ciertas épocas del año, coincidiendo con el estado más bajo de su balance, salen de sus madrigueras o despachos y buscan a las pre-

sas, las cuales les sirven de justificación a unas gratificaciones extraordinarias no cotizables. Hay varias clases de despedidores: los profesionales, los que se han formado como causa o consecuencia de su cambio de piel por una lenta evolución rastrera, y otros que lo son por miedo a convertirse en presas. El futuro de la especie es incierto dado que, aparte de los conflictos que puedan surgir por habitar en el mismo bosque que sus presas, los despedidores tienen la peculiaridad de devorarse mutuamente.

Josep Martínez

LES DÈRIES DE LA LLUNA

La lluna diu que està tipa d'escoltar aquella típica cançó de la pruna i ha amenaçat d'abandonar els sistemes si la dita cançó se segueix ensenyant a les escoles.

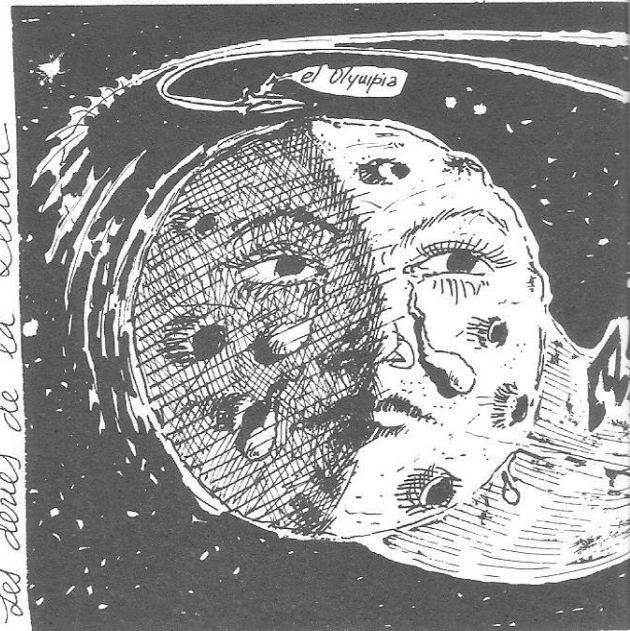
Aquestes últimes declaracions han donat la volta al sistema, i mentre Plutó i Urà resten indiferents, els principals governs de la terra es troben reunits a l'Antàrtida des d'ahir al vespre.

Mentrestant, pagesos i pescadors d'arreu del planeta han organitzat reunions i manifestacions contra els mestres d'escola i educadors per tal d'aturar la creixent burla que la lluna sofreix a les escoles amb la dita cançó. Ha sortit també tot un seguit de manifestos dels mateixos pagesos per tal de conscienciar la població dels problemes que pel camp suposaria la marxa de la Lluna. Però, ahora, els nens han expressat la seva indignació pel comportament de la Lluna i asseguren que en la cançó no hi ha cap motiu d'ofensa, sinó que és un element simpàtic que l'apropa al poble.

Puedes ser lo que deseas; solo hay un obstáculo: tú mismo

Les dèries de la Lluna

CIAO
MUNDIALITO,
CIAO

Aferrados con atención a las evoluciones de un esférico, a escala del esférico terrestre, pateado y cabeceado a placer, hemos comparado una temporada los habitantes de ésta, nuestra esfera terrícola. El esférico dejó, en la ceremonia de la inauguración, escapar la argentina paloma blanca de la libertad y de la paz. Luego se le premiaria con unos buenos chutes, bamboleos, rebolcones de lo más deportivo.

Hemos visto como extranjeros de todo el mundo, se repartían el mejor patadón y más castigador para su contrincante, sin reparar en el objeto hacedor de sus victorias, el objeto hacedor de sus anhelos, el objeto en definitiva más objeto de todos.

A MI ALREDEDOR

Hoy pensé en todo, o creo que en todo pues no sé si yo alcanzo a saber lo que es eso.

Muchas cosas se acumularon, ni me lo podía imaginar y es que la vida es grande y tanto nos da...

Ví y sentí muchas emociones, otros momentos frustraciones, lágrimas y sonrisas brotaron en conclusión pensé, has triunfado!

Pero mañana seguiré pensando y quizás entonces no pueda decirlo pero, que más da! hoy es lo importante mañana... quizá haya cambiado.

ISABEL

Y entre estos allegados de lo deportivo nos dijeron "CIAO" los que venían por Italia, que merecían su parte lógica en este frenado de desenfreno mundial. Patearon como los que más el elemento de nuestro anagrama, el pariente de nuestro planeta y consumieron su violencia con el trofeo pesado y esférico de nuevo por el que todos porfiaban.

Durante estas competiciones me parecía a mí ver a nuestro pequeño mundo despedido, sujetado, botado, despreciado a placer por ejecutores arbitrarios de una incierta voluntad paternalista. El parentesco geométrico hacía la imagen extraordinariamente semejante.

Pero no es mi intención hacer alusiones al deporte ni a los deportistas que aquí anduvieron. Para ellos mi enhorabuena y entre ellos a los vencedores, aquellos italianos que saludaron del mismo modo que se despidieron: CIAO!, como si careciera de importancia lo que se llevaban.

Nuestro esférico, el de ellos y el de todos, de momento, sigue girando. Ahora nos toca, si cabe, decir como ellos: CIAO; MUNDIALITO, CIAO!

MOS82

També ens ha arribat la informació d'uns enfrontaments entre els nens d'una escola i pescadors, el resultat sembla que ha estat de cinc mossegades lleus i tres esgarrinxades fortuïtes

Sabem de bones fonts que vuit poetes s'han tirat des de balcons i finestres, mentre n'hi ha d'altres que han organitzat tancades. No sabem res de mestres i educadors, però corren rumors que, si no tots, un gran nombre es troba detingut en tot un seguit de jutjats de guàrdia i, d'altres, o bé resten amagats (sembla que alguns ja s'han exiliat al segon anell de Saturn) o bé estan reunits en algun lloc encara no localitzat per les diverses fonts informatives.

Arriben, també, notícies del del Vaticà. El Papa ha anunciant el seu proper viatge a la Lluna per tal de reconciliar-la amb la Terra i des del seu balcó ha pronunciat unes paraules envers nens i pescadors que han commogut a les monges presents.

No hi ha cap nota oficial ni declaracions de cap tipus, sembla que tothom espera, doncs, quelcom de la reunió dels alts dirigents de la Terra a l'Antàrtida, així com de Plutó i Urà.

Des de la Lluna la corresponsal habitual,

Marta L. (h. 345)

Les dèies de la Lluna

Revistes Literaries Marginals

"La marginalitat com a sortida artística", "Dedicat a "Bananas"", "La Revista", "Caballo verde para la poesía", "Lottananza", "Orbita Literaria", "Star", "Sal común", "Mmm...", "Mandradora", "Nacimiento de la escuela Drago", "Orto", "El sueño del idiota", "C. 79", "33 de Juliembre ya estamos llegando" i tantes i tantes revistes que ja han desaparegut...

...

Qualsevol que doni una ullada pels quioscos de la ciutat, s'adonarà que sempre hi falten unes revistes que l'amic fidel o el company en tasques artístiques ens han deixat per uns dies i que tant ens han fet desitjar de col·laborar-hi. Aquesta manca d'oportunitats i els pocs mitjans concedits a aquestes publicacions fa que de tan en tan hom es preguntï: Per què segueixen sortint amb tanta tossuderia? Donc ací està l'agulla de la troca. Hem vist que una darrera l'altra, les unions de joves escriptors disposats a fer una publicació d'aquest tipus, s'ha perpetuat i quen desapareixia una revista era per donar pas a una o dues de noves.

I és que el romanticisme i el risc de publicar en una d'elles sempre ha estat més fort que el pur sentit comercial, i fins i tot, en el públic, s'ha notat un acolliment sempre frenat pel desconeixement i la manca de mitjans i no per la possible qualitat o professionalitat dels qui les fan, i és que el fenomen d'una revista que pugui acollir tant a escriptors novells com a joves que un dia s'aixequen poetes és una esperança de cara al futur de la cultura del nostre poble.

Si estàs interessat en el tema, o bé si escrius, et donem una breu llista de publicacions on pots enviar els teus treballs (Et donem les adreces i la llengua en què s'escriuen els seus articles) Ah!, recordeu que TRENC D'ALBA també té la seva secció de creació oberta per a tots vosaltres, us hi esperem.

NOVA EPOCA (cat. i cast.)
C/Buenaventura Playa 52,
1er. 1a. (Barcelona-28)

SABA POETICA (cat.)
Aptdo. 24.167 (Barcelona)

GAVULA (cast. i bable)
Aptdo. 854 (Oviedo)

RIO ARGA (cast. i basc)
Ronda de Ermitagaña 123,
2on. dreta (Pamplona)

ANDARAX (cast.)
Aptdo. 441 (Almeria)

EL GUIZAR (cast.)
C/Carolina Paino 40, 2on.
(Madrid-25)

LOFORNIS (cast. i cat.)
C/San Andrés 356, 5è. 3a.
(Barcelona-30)

LABERINTOS (cast.)
C/Guipuzcoa 17, 3er. esquer.
Portugalete (Vizcaya)

PONENT (cat.) Aptdo. 126
S'Arenal, Mallorca (Balears)

LLOMBRIU (cat.)
Av. Maestrazgo 24, 1er.
(Benicarló)

EUSKAL HERRIRO POETAK (basc)
La peñorra, 8
Aranguren (Vizcaya)

CUADERNOS DEL MAR (cast.)
Aptdo. 6117 (Valencia)

LITERADUCTO (cast.)
Aptdo. 53344 (Madrid)

VERDE BLANCO (cast.)
Albertillas 4, 3er. 4a.
(Málaga-3)

ABROTJOS (cast.)
Sta. Teresa 5, 3er. B
(Zaragoza-6)

Javier José Ballesteros

un barri, una tradició coral

Sants, Hostafrancs i La Bordeta no han viscut d'esquena als moviments musical que s'iniciaren a mitjans de segle passat al nostre país.

La seva proximitat al nucli de Barcelona va fer que aviat l'esperit d'un home, Anselm Clavé, es fes permeable als nostres antecessors. Ell donà forma a una idea: la de reunir els homes, preferentment obrers, al voltant del Cant Coral, perquè a més poguessin desenvolupar les seves tendències socials i culturals.

Aquest ideari és hereu de la Revolució Francesa que al 1789 transformà l'elitisme de les capelles de palau i fa arrelar el cant coral a les capes populars, amb un caire "amateur" vocacional.

A l'any 1845 Clavé fundà "La Aurora" que al 1850 es transforma en "La Fraternitat" d'on sortirà "La Coral Euterpe", aquestes societats corals estimules la creació d'altres arreu del país i el moviment clavetià s'estén ràpidament.

A Sants al 1852 apareix "El Porvenir" la segona després d'"Euterpe" al 1886 apareix "Amigos del Progreso", dos anys després "La Cataluña" i "La Harmonia de Sants", d'aquella època són les corals de caire satíric "El Barret", "El Paraigua" o "La

Portadora". Fidels a l'ideari del Mestre Clavé sorgeixen altres societats com: "La Formiga", "La Coral de la España Industrial", "La Floresta", "La Viña de Sants", "La Papellona", "El laurel", "El Pericón", "Coral Tenor Massini" com a més remarcables.

Al 1891 Lluís Millet juntament amb el mestre Amadeu Vives funden l'Orfeó Català.

Millet deixeble del Mestre Josep Rodoreda, que era aleshores el continuador de l'obra del Mestre Clavé, contraposà a l'ateisme ple d'humanisme d'aquest, el seu cristianisme convençut. La seva línia mestre d'inspiració germànica, vol donar al moviment coral la qualitat que troba a faltar els Cors de Clavé, utilitzen: el solfeig, les classes de vocalització, la divisió dels assaigs per grups o cordes, etc.

Al 1899 apareix "L'Orfeó de Sants", amb el mateix ideari. Alguns cantaires de "La Formiga" dirigits pel Mestre Estanislau Mateu i altres entusiastes de l'obra orfeònica endeguen la tasca que ha arribat fins als nostres dies.

Més endavant se separa de l'Orfeó de Sants i l'"Orfeó Renaixement" que conjuntament amb la coral de l'Es-

panya Industrial es transformen en "L'Orfeó Atlàntida" sota la direcció de Normand Soler.

De la coral "El Pericon" dirigida pel Mestre Enric Ribó, que després dirigirà l'Orfeó de Sants fins als nostres dies, sortirà el "Cor Joan Maragall" que després es fusionarà amb l'Orfeó Sta. Tecla. Altres societats corals destacables de les nostres barriades són: "Coral de la UEC", "Orfeó Canigó" i la desapareguda "Schola Cantorum" del Centre Catòlic, i sense poder parlar de totes, un bon pomell com veieu.

De tot això el més important és que la gran majoria donatives i amb forta empenta, d'això se n'han preocupat i ens en preocuparem els veïns, els santsencs amb l'ajut de mestres com Estanislau Mateu, Pérez Moya, Normand Soler, Elisard Sala, Antoni Coll, Mon, Folguera, Enric Ribó i molts altres que han treballat per fer del Cant Coral una part vital de la nostra cultura popular i característica dels nostres barris.

LLUIS GÓMEZ I ROLDAN

Espectacles

GÉRARD DEPARDIEU
FANNY ARDANT

FRANÇOIS TRUFFAUT

CON
HENRI GARCIN
MICHELE BALTHAZAR
ROGER VAN HULST
VERONIQUE SILVER

LA MUJER DE AL LADO

Ni contigo ni sin ti...

LA MUJER DE AL LADO l'amor impossible de François Truffaut.

Un film realment important en relació al seu realitzador tant pel tractament del tema, com per la forma d'explicar-nos la història, plena d'originalitat i ens recorda sense cap mena de dubte un dels seus admirats mestres: A. Hitchcock. Encara que no és un film de suspens ni d'humor, característiques d'aquest realitzador, sí te el caràcter d'intriga i fa participar l'espectador amb un cert foc, amb l'humor, per exemple: el nerviosisme de Bernard perquè l'està observant la Matilde, la seva examant, que fa que tanqui el cotxe i deixi les claus dintre, fent somriure l'espectador. Malgrat tot, el que he esmentat, sembla ésser que aquest film no tindrà l'èxit del seu darrer EL ULTIMO METRO.

Abans d'aprofundir en el film, crec que és important recordar que els temes d'aquest realitzador sempre tracten de dos aspectes vitals: els joves i les relacions afectives, l'amor i l'amistad sempre en relació al cinema, ho testimonien en quant als joves els films EL NIÑO SALVAJE, LOS 400 GOLPES, LA PIEL DURA; en quant a les relacions afectives JULES ET JIM, LA NOVIA VESTIDA DE NEGRO, LA PIEL SUAVE, LA NOCHE AMERICANA, EL ULTIMO METRO,...

Ara en aquest film "La mujer de al lado", que sembla ser parteix d'una vivència seva en trobar un dia una examant replanteja si és possible una nova relació afectiva sense ruptura.

Bé, el film de Truffaut és explicat per la senyora Your personatge important del film, perquè és el més madur de tots, a més de conèixer i comprendre millor el desenvolupament dels fets, ja que de diferent manera ella també els ha patit.

La senyora Your ens presenta la història de dos matrimonis, el marit i la muller de diferents parelles havien es-

tat amants i es tornen a trobar quan la dona, Matilde, va a viure amb el seu marit al costat d'on viu el seu antic amant, Bernard, amb la seva actual dona.

Matilde és qui va produir la ruptura contra la seva voluntat per raons de no donar-li tot d'afecte i comprensió que necessitava perquè Bernard solament li ofereix un amor simplement físic i apassionat. En el nou retrobament es plantegen dues possibilitats, la inhibició o l'acceptació d'una nova relació afectiva entre els dos, amb la qual cosa es reinicia la situació anterior: el problema de la ruptura, malgrat la Matilde i el Bernard no volguessin tornar a caure, la principal víctima és ella perquè és realment l'estima, l'única sortida que te és la de matar Bernard, ja que és part d'ella mateixa i després suïcidar-se. Amb tot això crec que Truffaut vol dir que mai serà possible tenir una nova relació entre dos examants, si aquests no han superat mútuament el problema que va produir la ruptura o bé que no tinguin respectivament cap atracció i sentiment passional.

Pere García.

ELS DISCS "NÚMERO 1" DE SANTS D'AQUEST ESTIU '82

L'estiu ja ha arribat. Amés del sol, aquestes dates tenen un altre protagonista: la música (discoteca a la Costa, festes, la ràdio a la platja i molt temps lliure per a fer funcionar l'estereofònic a casa). Sants no és una excepció. I hom es pregunta, quines són les preferències musicals del barri en aquests mesos estiuencs? La casa de discs "Tot música", gentilmente, ens desvetlla la incògnita.

Pel que es refereix a discs nacionals en trobem cinc que ocupen els primers llocs de venda. Un d'ells és Mecano. El jove trio madrileny ens ofereix un disc ple de suggestius ritmes tecno molt adequats per aquestes dates. A la fi, un LP molt ben produït. Un altre dels més venuts és l'LP "Rock'n Rios", d'un dels clàssics de la nostra petita història del rock: Miguel Rios. El disc "La Topolino ataca de nuevo" està tenint, també, força acceptació. Pel que es veu en cara hi ha gent que li agrada allò del Tiroliriroliri-Tirolero. I dos discs de casa nostra s'emporten la millor partida. La Companyia Elèctrica Dharma, amb la Cobla Mediterrània, segueix agradant a la gent jove d'aquí, i la "Nit de Sant Joan" d'en Sisa, tot i no sent un disc d'actualitat, continua, també, en primer terme.

Entrant en el camp de la música estrangera, el decantament és clar: el rock dur s'endú la gran majoria. Es veu que el crit de "marxa, marxa" encara s'imposa front a tendències més innovadores. Així, doncs, el grups

Rainbow, Iron Maiden, Urian Heep o els mateixos Queen - amb el seu darrer LP "Hot space" - són els més venuts dins d'aquest estil.

I seguint aquest "hit parade", "Tot música" ens revela els discs més demanats dels clàssics del rock. Cinc són els protagonistes: Rolling Stones amb el seu "20 años" (ni a força d'escoltar molt aquesta recopilació no ens treurem el mal gust de boca de no haver-los pogut tenir a Barcelona), J.J.Cale amb "Grass hopper", Simon and Garfunkel des del Centre Park, Alan Parsons amb "Eye" i Paul McCartney amb el seu darrer LP "Tug of war".

Pel que fa referència a ritmes "salseros" i tropicals Chico Buarque, Cal Costa i Castano Veloso estan tenint un bon nombre de vendes. I

amb això acabem la llista dels més venuts de Sants.

I abans que toqui pirandó d'aquesta olla de vapor i me'n vagi de vacances -ja no aguanto més!- un últim consell: si el "guateque" decau, si no lligues ni per casualitat, si estàs penjat i fastiguejat, atenció al remei infal·lible. Agafa el teu "tocata" i punxa aquests cinc singles: "Bailando" d'Alaska i els Pegamoides, "Don't you want me" de The Human League, "Instinction" de Spandau Ballet, "Dreiklangs-Dimensionen" de Rheingold i el darrer senzill dels Rolling. Si amb aquesta dosi de vitamines no resols els teus problemes, no tens remei, deixa-ho córrer. A reveure.

David Stardust

"a l'aire lliure

A L'AIRE LLIURE: ARA VA DE RÈCORDS

Aquest cop, dins la secció "a l'aire lliure" i com a que aquest estiu està provocant temperatures rècords a diversos punts de l'Europa Meridional (52° al sud d'Itàlia) anem a parlar d'això, de rècords.

Més d'un cop haurem sentit dir: "han caigut granissos que semblaven ous de colom" o "a Sibèria han arribat a - 60° C, etc... Les dades oficials que tenim, però, són les següents, i les donem perquè en més d'un cop es donen dades pels mitjans d'informació completament errònies.

1- Rècord mundial de granissos: 44 cms. de perímetre i 766 grams de pes, caiguts el 3 de setembre de 1970 a Coffeyville (Kansas).

2- Rècord mundial de calor: 57,7° C el 13 de setembre de 1922 a El Azízia (Líbia).

3- Rècord mundial de fred: - 91,5° C a l'estació soviètica de Vostok, a l'Antàrtida. Estació situada a 1.410 Kms. de la costa i 3.500 metres d'altitud.

4- Rècord mundial de precipitació mitjana màxima anual: 11.680 litres per metre quadrat a la muntanya de Waialeale (Hawai). A Barcelona cauen poc més de 600 litres/m².

5- Rècord mundial de la precipitació més feble mitjana anual: 0,8 litres per metre quadrat a Arica (Xile).

6- Rècord mundial de secada més llarga: a Iquique (Xile), no va caure ni una gota d'aigua durant 14 anys seguits. No obstant això, existeix força plantes ja que les rosades són molt fortes i aquelles poden subsistir.

7- Rècord de dies de pluja: a Bahia Felix (Xile), plou 325 dies a l'any.

8- Rècord mundial de caiguda de neu en un hivern: de setembre de 1970 a juny de 1971, a Paradise Ranger Station (Washington), es van totalitzar 26,09 metres de neu.

9- Rècord mundial de caiguda de pluja en curt temps: En un minut es recolliren 31,2 litres per metre quadrat a Unionville, Maryland.

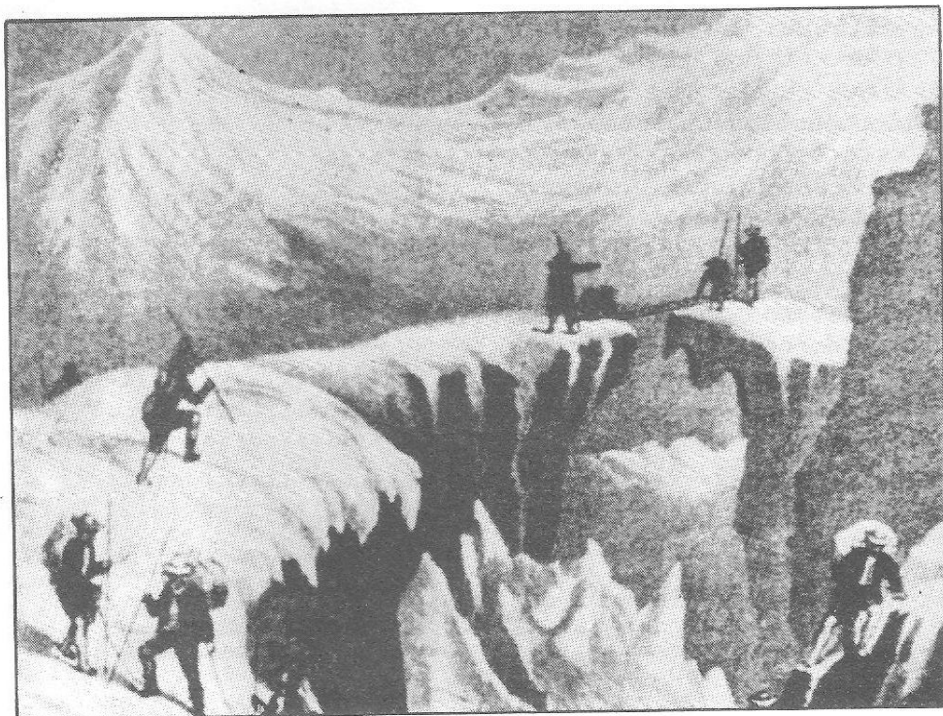
Dins d'Europa hem de dir que Sevilla té el rècord de temperatura més alta: 50° C el 4 d'agost de 1881. A Crkvice (Iugoslàvia) és on més plou: 4.650 litres/metre quadrat a l'any i Astrakhan (Rússia) on menys plou 162,6 litres a l'any.

Si us interessa conèixer un bon nombre més de rècords, els podreu trobar al llibre: "La Météorologie" de Heinz Wachter. Flammarion International Library.

Un nombre més petit de rècords, els podreu trobar al llibre: "Predecir y cambiar el tiempo" de El Corriero de la Unesco.

I per cloure i ara que sovintegem la platja i, si fa ones, tractem de saltar-les... de ben segur no saltaríeu la que es va observar el 12 de setembre de 1961 als 52° Nord i 19° Oest a l'Atlàntic, prop d'Irlanda: tenia 20,40 metres d'alçada.

Alfred Rodríguez

una
escola
de
teatre:

bahia

34 anys

FENT BALLAR

sala de ball

OLZINELLES, 31 (SANTS)

TELF: 421 77 10

DIJOUS, DISSABTE I DIUMENGE TARDES
I DISSABTES NIT.

BALL AMB ORQUESTRA

EN EL **CELLER DE GELIDA**
TROBAREU VINS
DE TOTES LES DENOMINACIONS
D'ORIGEN DE CATALUNYA

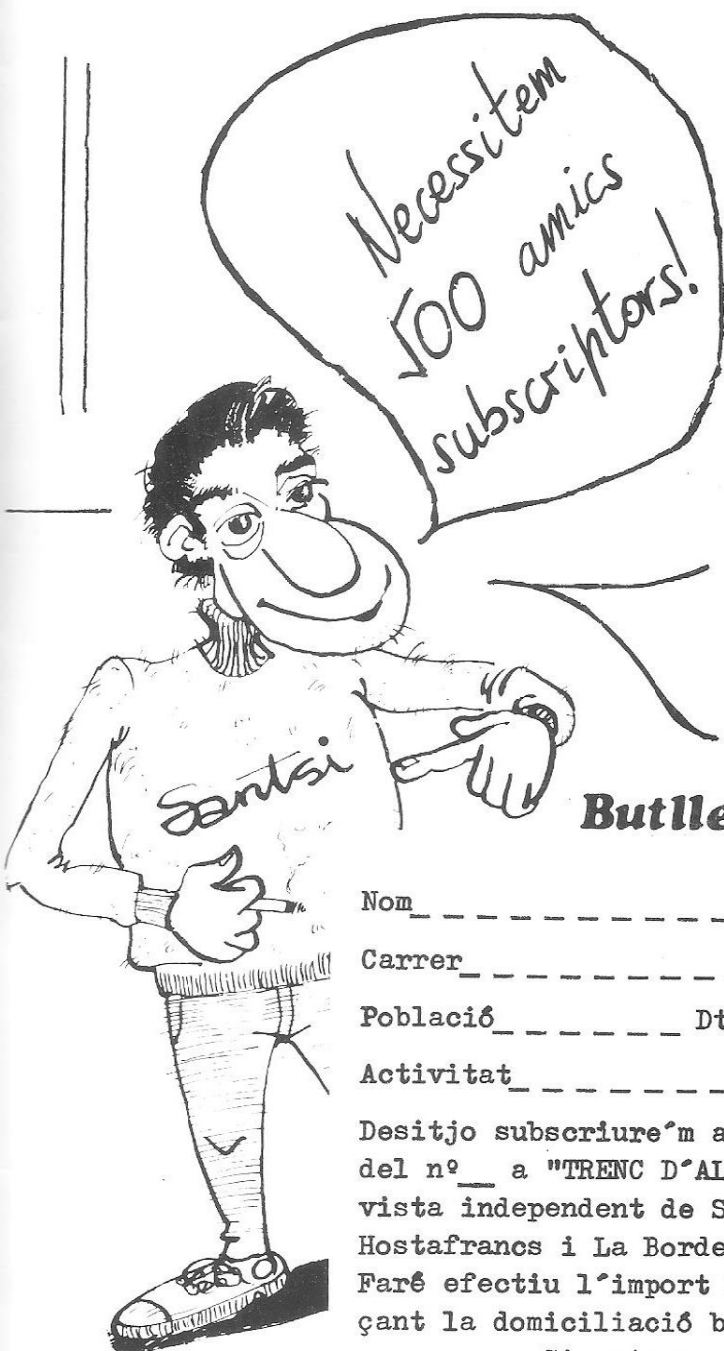
**CELLER
DE GELIDA**

VALLESPÍ 65 TEL. 3392641

ANTONI FALGUERAS
MEMBRE DE L'ACADEMIA
TASTAVINS ST. HUMBERT

*Si t'agrada el projecte
no deixis que s'aturi!*

Butlletí de Subscripció -----

Nom _____

Carrer _____

Població _____ Dte. _____

Activitat _____

Desitjo subscriure'm a partir
del nº _____ a "TRENC D'ALBA", re-
vista independent de Sants,
Hostafrancs i La Bordeta.

Faré efectiu l'import mitjan-
çant la domiciliació bancària

Signatura.

Els agrairé que amb càrrec al
meu compte/llibreta, atenguin
els rebuts que els presentarà
la revista "TRENC D'ALBA"

Titular compte _____

Banc/Caixa _____

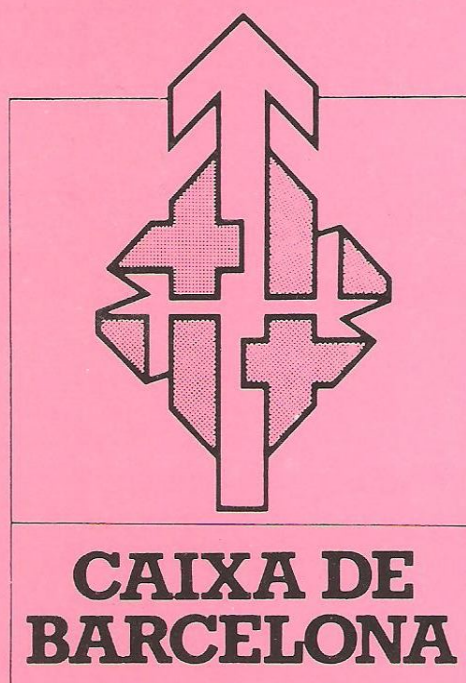
Agència _____

nº compte/llibreta _____

Població _____

Data _____

Signatura.

BARCELONA - 14

SANTS - Sants, 65-69 - Tlf. 421 35 11
PLACA DEL CENTRE - Av. Madrid, 217 i Vallespir, 113 -
HOSTAFRANCS - Consell de Cent, 11 - Tlf. 243 55 03
LA BORDETA - Badal, 90 - 92 - Tlf. 331 26 47
GAYARRE - Gayarre, 15 - 17 - Tlf. 422 35 72
OLZINELLES - Olzinelles, 10 - 12 - Tlf. 422 36 27

BARCELONA - 28

BADAL - Brasil, 7 - 11 - Tlf. 339 83 39
AVGDA. DE MADRID - Av. de Madrid, 9 - Tlf. 333 18 16
SUGRANES - Sant Frederic, 1 - 3 - Tlf. 422 39 72
SANTA TECLA - Av. Madrid, 92 - Tlf. 339 83 14
CAN MANTEGA - Violant d'Hongria, 100 - Tlf. 339 44 23
GALILEO - Galileo, 54 - 58 - Tlf. 330 51 04

Adherits al Secretariat d'Entitats